

Súd: Okresný súd Košice II
Spisová značka: 37Pc/1/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7216215460
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 02. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Kamil Petrovič
ECLI: ECLI:SK:OSKE2:2023:7216215460.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice II v právnej veci navrhovateľa: A. B. C., nar. XX.X.XXXX, bytom D. X, XXX XX E., právne zast.: JUDr. Rudolf Maník, PhD., MBA, MHA proti osobe, ktorá je podľa návrhu povinná platiť výživné: A. C., nar. XX.X.XXXX, bytom D. X, E., právne zast.: JUDr. Kristína Malá Piovarčiová ml., Štúrova 20, 040 01 Košice, v konaní o určenie výživného, takto

rozhodol:

Súd návrh navrhovateľa **z a m i e t a**.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Návrhom na začatie konania, ktorý bol tunajšiemu súdu doručený dňa 6.7.2016, navrhovateľ žiadal, aby súd zaviazal povinnú, ktorá je jeho dcérou, prispievať na jeho výživu od mesiaca júl 2016 výživným vo výške 200 eur mesačne. Návrh odôvodnila tým, že jeho jediným príjmom je starobný dôchodok, že jeho dcéra ako plnoletá osoba má od júna 2016 schopnosť samostatne si zarábať na živobytie. Navrhovateľ určenie výživného považoval za účelné a zodpovedajúce ustanoveniam zákona o rodine, keďže na výživu svojej dcéry pravidelne prispieval počas jej štúdií a teraz ako starý, chorý a bezmajetný dôchodca s výnimkou dôchodku je bez akéhokoľvek príjmu.

2. Osoba povinná platiť výživné vo vyjadrení k návrhu na začatie konania navrhovateľom uplatnený nárok v konaní neuznala a navrhla návrh zamietnuť a priznať jej nárok na náhradu trov konania. Povinná poukázala na to, že je to práve navrhovateľ, ktorý je povinný platiť jej výživné v zmysle právoplatného a vykonateľného súdneho rozhodnutia, a to rozsudku Okresného súdu Košice II zo dňa 7.10.2014, so. Zn. 24C/81/2011 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach zo dňa 30.7.2015, sp. zn. 8Co/15/2015, ktoré nadobudli v dotknutých výrokoch právoplatnosť dňa 9.9.2015. Ďalej uviedla, že nie schopná samostatne sa živiť, keďže je študentkou 2. ročníka denného štúdia na univerzite IUBIP Obchodný manažment a právo, odbor právo. Ročné školné predstavuje sumu 1.250 eur. Žije v meste Rostov na Done, v Ruskej federácii. Mesačne uhrádza náklady na nájom bytu 250 eur, stravu 300 eur, cestovné 50 eur, mobil a ostatné nevyhnutné náklady na zdravotnú starostlivosť, študijné pomôcky a potreby, ošatenie a obuv, voľnočasové aktivity a podobne, ktoré náklady jej hradí matka a starý otec zo strany matky. Povinná tiež tvrdila, že navrhovateľ jej neplatí výživné riadne a včas, že s navrhovateľom nie sú v žiadnom kontakte, že ich vzťahy sú veľmi narušené, v minulosti sprevádzané početnými priestupkovými, trestnými a civilnými konaniami. Aj toto konanie povinná vníma ako snahu navrhovateľa ju traumatizovať. Konanie navrhovateľa týkajúce sa ich vzájomných vzťahov hodnotí ako odporujúce dobrým mravom, z ktorého dôvodu navrhovateľovi výživné nemožno priznať. Povinná spochybnila tvrdenie navrhovateľa, že okrem dôchodku nemá iný príjem tvrdiac, že má príjem z opravy tlakomerov a iných prístrojov, z predaja rôznych prístrojov. Navrhovateľ býva u svojej družky p. F. na G. H. X I. E. a v žiadnom prípade nie je chorým a bezmajetným dôchodcom, ako zavádzajúco navrhovateľ tvrdí.

Povinná dala do pozornosti súdu skutočnosť, že navrhovateľ má ďalšie dve deti žijúce v Českej republike, ktoré pochádzajú z jeho prvého manželstva, a to syna B. C. a dcéru J., K. C..

3. Súd vykonal vo veci dokazovanie v nasledujúcom rozsahu a z vykonaných dôkazov zistil nasledujúci skutkový stav: Podľa rodného listu povinnej A. C., nar. dňa 26.6.1990, je jej otcom B. C., K. C., nar. XX.X.XXXX, teda navrhovateľ (rodný list na č. I. 152).

4. Z rozhodnutia Sociálnej poisťovne číslo XXX XXX XXXX X zo dňa 1.12.2016 súd zistil, že navrhovateľ je poberateľom starobného dôchodku, ktorý mu bol od 1.1.2017 zvýšený na sumu 341,20 eura (rozhodnutie Sociálnej poisťovne zo dňa 1.12.2016 na č. I. 33).

5. Navrhovateľovi vzniklo dňa 18.5.2011 oprávnenie na výkon podnikateľskej činnosti, s predmetom podnikania „Výroba, obchod a služby neuvedené v prílohách 1 až 3 živnostenského zákona“, v odbore činnosti: poskytovanie služieb pre poľnohospodárstvo, záhradníctvo, rybníkárstvo, lesníctvo a poľovníctvo a od 28.2.2012 oprávnenie na výkon činnosti : povrchové úpravy a zváranie kovov a ďalších materiálov. Z výpisu zo živnostenského registra vyplýva, že navrhovateľom bolo oznámené prerušenie prevádzkovania živnosti od 31.12.2014 do 31.12.2030 (výpis zo živnostenského registra Českej republiky na č. I. 52).

6. Okresný súd Košice II rozsudkom zo dňa 7.10.2014, č. k. 24C/81/2011-257 (č. I. 14) v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach zo dňa 30.7.2015, č. k. 8Co/15/2015-284 (č. I. 22) určil navrhovateľovi povinnosť prispievať na výživu povinnej sumou 70 eur mesačne od 12.8.2011 do 30.9.2011 a sumou 40 eur mesačne od 1.10.2011 do budúca. Navrhovateľovi bola zároveň uložená povinnosť zaplatiť povinnej dlžné výživné za obdobie od 12.8.2011 do 30.4.2014 vo výške 1.555,16 eura.

7. Okresný súd Košice II rozsudkom zo dňa 9.11.2015, č. k. 18C/593/2015-72 zrušil vyživovaciu povinnosť navrhovateľa voči povinnej naposledy určenú rozsudkom Okresného súdu Košice II zo dňa 7.10.2014, č. k. 24C/81/2011-257 od 17.9.2015 (č. I. 23 pripojeného spisu Okresného súdu Košice II sp. zn. 19Pc/81/2017).

8. Z úradnej činnosti súdu bolo zistené, že rozsudkom Okresného súdu Košice II zo dňa 2.10.2018, č. k. 20C/45/2010-322, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 19.5.2019, vydanom v spore medzi žalobcom: A. B. C., nar. XX.X.XXXX a žalovanou: A. L. M. C., nar. XX.X.XXXX, o vyporiadanie členského podielu v SBD, bola žalovanej uložená povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 26.700 eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

9. Povinná k svojmu tvrdeniu uvedenom vo vyjadrení k návrhu na začatie konania, že je študentkou 2. ročníka denného štúdia na univerzite IUBIP Obchodný manažment, predložila potvrdenie č. 298 zo dňa 10.1.2017 (úradne preloženom z ruského jazyka do slovenského jazyka), vyhotovené Súkromným vysokoškolským vzdelávacím zariadením Južná univerzita (IUBiP – Inštitút riadenia, podnikania a práva), z ktorého súd zistil, že povinná bola v čase vystavenia predmetného potvrdenia študentkou 2. ročníka dennej formy štúdia so zameraním na prípravu 40.03.01 – Právne vedy. Povinná bola zapísaná na štúdium 4.8.2015, s dobou štúdia od 1.9.2015 do 28.6.2019 (úradný preklad potvrdenia č. 298 zo dňa 10.1.2017 na č. I. 26).

10. Povinná dňa 1.6.2018 v Rostove na Done, Ruská federácia uzavrela manželstvo s N. O. (sobášny list na č. I. 155).

11. Z výpisu informačného systému registra fyzických osôb, týkajúceho sa údajov o uzavretí manželstva súd zistil, že B. C., K. C., nar. XX.X.XXXX, teda navrhovateľ a A. I., K. I., nar. XX.X.XXXX uzavreli dňa 28.8.2021 manželstvo (výpis informačného systému registra fyzických osôb na č. I. 142).

12. V lekárskom potvrdení zo dňa 13.2.2017 MUDr. Peter Dravecký, všeobecný lekár pre dospelých uviedol, že navrhovateľ „je dlhodobu ambulantne a poslednú dobu aj ústavne preliečovaný, posledne 07.02.2017 sa podrobil operácii pre ochorenie tráviaceho systému a dlhodobu liečený na ochorenie pohybového aparátu s opakovanými hospitalizáciami pod dohľadom odborných lekárov. Dlhodobu užíva aj medikamentóznou liečbu.“

13. Z výsluchu navrhovateľa vyplynulo, že je starobný dôchodca, že iný príjem nemá. Povinná sa k nemu správala agresívne, niekoľkokrát ho bila, napadla ho aj na ulici, potom musel volať políciu. Po rozvedení manželstva, z ktorého pochádza aj povinná, opustil spoločnú domácnosť bez všetkého. Z prvého manželstva, ktoré bolo rozvedené pred 30 rokmi, má dve deti, B. a J.. Navrhovateľ nevedel uviesť ani ich dátum narodenia. Nevlastní žiaden nehnuteľný majetok a ani hnuteľný majetok vyššej hodnoty. Pokiaľ podnikal a mal príjem, zabezpečoval všetky potreby rodiny. Potom ako prestal podnikáť, bol zadlžený, všetko sa zmenilo. Narušil sa vzťah s bývalou manželkou. Vo vzťahu k povinnej sa snažil vždy jej pomáhať, ale nedočkal sa od nej žiadnej vďačnosti. Bola vyhodnená asi z piatich škôl. Navrhovateľ podnikal v čase, keď bol zamestnaný ako šéf vývoja v jednej spoločnosti. V súčasnosti nemá žiadne prostriedky, na to, aby vykonával podnikateľskú činnosť. Na internete sú síce ešte nejaké inzeráty, ale sú neaktuálne (výpoveď navrhovateľa v zápisnici o pojednávaní zo dňa 15.5.2017 na č. I. 45).

14. Z písomne vyhotovených odpovedí povinnej vyplynulo, že povinná žije v Rostove na Done, v Ruskej federácii. S navrhovateľom nie je v kontakte. K majetkovým a zárobkovým pomerom navrhovateľa povinná uviedla, že má vedomosť o tom, že navrhovateľ opravuje a predáva prístroje (tlakomery, nemocenské prístroje), ktoré služby ponúka na internete. Na výživu navrhovateľa neprispieva a ani sa o neho a domácnosť navrhovateľa osobne nestará. Navrhovateľ povinnú o plnenie vyživovacej povinnosti nežiadal. K pomerom navrhovateľa povinná tiež uviedla, že podniká, poberá starobný dôchodok, oženil sa A. I., s ktorou žil od roku 2002 u nej v byte na ulici Družicová 2, aktuálne spolu bývajú na ulici Obchodná 14, Košice. Navrhovateľ povinnej nikdy v minulosti nedaroval žiadny hnuteľný ani nehnuteľný majetok. Povinná je schopná sama sa živiť od septembra 2019. Je vydatá, nemá žiadne vyživovacie povinnosti. Pracuje na Lyceu č. 102 v Rostove na Done, na pozícii starší poradca na škole, kde dosahuje príjem vo výške 10.834,20 rubľov, t. j. podľa povinnej 151 eur. Nevlastní žiaden hnuteľný majetok väčšej hodnoty a ani nehnuteľný majetok, a to ani v Slovenskej republike a ani v Ruskej federácii. Pravidelne mesačne uhrádza výdavky na nájomné, potraviny a oblečenie. Povinná neuviedla konkrétne čiastky jednotlivých pravidelne vynakladaných výdavkov. Povinná študovala na súkromnom študijnom zariadení vysokoškolského vzdelávania Južná univerzita (IUBaP), v Rostove na Done, kde dňa 3.7.2019 ukončila bakalárske štúdium a dňa 1.12.2021 magisterské štúdium. Povinná sa v rámci svojej písomnej výpovede vyjadrila aj okolnostiam, ktoré podľa nej zakladajú rozpor s dobrými mravmi pre určenie výživného v prospech navrhovateľa, keď uviedla, že s navrhovateľom nemá žiadny vzťah, že ju nemá rád, že sa o ňu nikdy nestaral. Navrhovateľ písal na ňu trestné oznámenia, od malička ju mlátil, vyhrážal sa jej celé detstvo, aby nepovedala matke nič o jeho milenke A. I., jeho súčasnej manželke (písomná výpoveď povinnej na č. I. 151).

15. Z výsluchu svedka B. C., nar. X.XX.XXXX vyplynulo, že navrhovateľ je jeho otec. Nestretávajú sa, nie sú v žiadnom kontakte. Naposledy navrhovateľ volal svedkovi pred cca 15 rokmi. Pred cca 25 rokmi navrhovateľ na úhradu výživného previedol na matku svedka garáž v Bebešově nad Ploučnicí. Svedok je zamestnaný ako zvärač v spoločnosti BENVIG, s.r.o. s príjmom v cca 30.000 Kč netto. Je ženatý, ma dve deti. Náklady na bývanie predstavujú cca 10.000 Kč mesačne. K svojim majetkovým pomerom svedok uviedol, že spolu svojou manželkou sú bezpodieloví spoluvlastníci pozemku v Děčíne v hodnote cca 150.000 Kč (výpoveď svedka v protokole o výsluchu svedka dožiadaným súdom zo dňa 30.4.2021 na č. I. 113).

16. Z výsluchu svedkyne J. C., nar. X.XX.XXXX súd zistil, že navrhovateľ je jej otcom. Svedkyňa s navrhovateľom nie je v žiadnom kontakte, nepozná majetkové ani zárobkové pomery navrhovateľa. Svedkyňa neprispieva na výživu navrhovateľa, ktorý svedkyňu o plnenie vyživovacej povinnosti ani nežiadal. Navrhovateľ svedkyňu v minulosti nedaroval žiaden hnuteľný ani nehnuteľný majetok. Svedkyňa je slobodná a je schopná sama sa živiť (písomne výpoveď svedkyne na č. I. 114).

17. Súd vec právne posúdil najmä podľa týchto ustanovení zákona:

Podľa ust. § 66 Zákona o rodine, deti, ktoré sú schopné samy sa živiť, sú povinné zabezpečiť svojim rodičom primeranú výživu, ak to potrebujú.

Podľa ust. § 67 ods. 1, 2 Zákona o rodine, (1) Každé dieťa plní vyživovaciu povinnosť voči rodičom v takom rozsahu, aký zodpovedá pomeru jeho schopností, možností a majetkových pomerov k schopnostiam, možnostiam a k majetkovým pomerom ostatných detí. (2) Vyživovacia povinnosť

medzi manželmi a poskytovanie príspevku na výživu rozvedenému manželovi predchádza vyživovaciu povinnosť detí voči rodičom.

Podľa ust. § 75 ods. 1, 2 Zákona o rodine, (1) Pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie. (2) Výživné nemožno priznať, ak by to bolo v rozpore s dobrými mravmi; to neplatí, ak ide o výživné pre maloleté dieťa.

18. Vychádzajúc z vykonaného dokazovania a citovaných zákonných ustanovení súd dospel k záveru, že návrh navrhovateľa na začatie konania nebol podaný dôvodne.

19. Navrhovateľ svojim návrhom na začatie konania žiadal, aby súd zaviazal povinnú prispievať na jeho výživu výživným vo výške 200 eur mesačne od mesiaca júl 2016 do budúca. V danom prípade navrhovateľom uplatnený nárok vyplýva z ust. § 66 Zákona o rodine, upravujúceho vyživovaciu povinnosť detí k rodičom.

20. Ešte pred posúdením splnenia jednotlivých podmienok vzniku vyživovacej povinnosti detí k rodičom, súd považoval za potrebné uviesť, že v priebehu konania dala povinná do pozornosti súdu, že navrhovateľ uzavrel manželstvo so svojou dlhoročnou partnerkou A. I.. Následne z výpisu informačného systému registra fyzických osôb, týkajúceho sa údajov o uzavretí manželstva súd zistil, že navrhovateľ a A. I., K. I., nar. XX.X.XXXX uzavreli dňa 28.8.2021 manželstvo.

21. Vychádzajúc z uvedenej skutočnosti a citovaného zákonného ustanovenia § 67 ods. 2 Zákona o rodine, je potrebné konštatovať, že ku dňu 28.8.2021 zanikla vyživovacia povinnosť povinnej, keďže jej vyživovacej povinnosti predchádza vyživovacia povinnosť manželky navrhovateľa, vo vzťahu ku ktorej navrhovateľ netvrdil, že by nebola schopná vôbec, resp. v dostatočnej miere si plniť svoju vyživovaciu povinnosť. Na základe uvedeného preto z hľadiska posúdenia nároku navrhovateľa bolo v danom prípade rozhodným obdobím obdobie od júla 2016 do 27.8.2021.

22. Rodičia a deti majú vzájomnú vyživovaciu povinnosť, ktorá akcentuje výlučnosť príbuzenského vzťahu v priamej línii. Povinným je dieťa (deti), ktoré je schopné samo sa živiť. Oprávneným je rodič, ktorý potrebuje prostriedky na zabezpečenie primeranej výživy a nemôže si ich obstaráť sám, prípadne prostredníctvom povinných z iných vyživovacích povinností, ktoré tejto predchádzajú. Preto je potrebné skúmať, či tento rodič nemá zo zákona právo na výživné od manžela alebo na príspevok na výživu rozvedenému manželovi. Na rozdiel od výživného na dieťa, kedy má rodič zabezpečiť dieťaťu obdobnú životnú úroveň, pri výživnom na rodiča toto pravidlo neplatí. Rodičovi treba poskytnúť príspevok na zabezpečenie primeranej výživy. Primeranosť treba posudzovať tak, že má zaistiť oprávnenému rodičovi naplnenie všetkých bežných životných potrieb. Ak rodič potrebuje príspevok na výživu, pomôcť mu je povinné každé jeho dieťa v takom rozsahu, aký zodpovedá pomeru jeho schopnostiam, možnostiam a majetkovým pomerom ostatných detí. Preto nemusí ísť o rovný diel. Nakoniec, aj pri výživnom na rodiča platia všeobecné pravidlá týkajúce sa výživného, a teda budú sa zohľadňovať dobré mravy či neprimerané majetkové riziká a podobne.

23. Právo oprávneného na výživné od povinného musí byť v zmysle § 75 ods. 2 Zákona o rodine v súlade s dobrými mravmi. Skúma sa oprávnenie, nie povinnosť. Podľa tohto ustanovenia nemožno priznať výživné len v prípade, ak pre to existujú dôvody na strane oprávneného. Predpokladá to teda také správanie oprávneného voči povinnému, ktoré spôsobí stratu práva priznať výživné. Nevplýva na zánik vyživovacej povinnosti, ktorá trvá naďalej, avšak pre prekážku s rozporu s dobrými mravmi súd nemôže výživné priznať. Dobré mravy sú nepísané pravidlá slušnosti, ľudskosti, tolerancie, poctivosti a dôvery, z ktorých v prvom rade vychádza písané právo. Nie sú procesne definované a vychádzajú zo všeobecne akceptovaných mravných princípov prevažnej časti spoločnosti. Súd ich vždy posudzuje konkrétne v každom individuálnom prípade v kontexte konania účastníkov a súslednosti ich úkonov v čase a mieste.

24. Z uvedeného tak možno vyvodit' základné podmienky vzniku vyživovacej povinnosti detí k rodičom, a to: existencia príslušného rodinnoprávneho vzťahu, potreba na strane rodičov, schopnosť dieťaťa samostatne sa živiť a súlad s dobrými mravmi.

25. Pokiaľ ide o existenciu príslušného rodinnoprávneho vzťahu, v konaní nebolo sporné, že povinná je dcérou navrhovateľa.

26. Obligatórnou zákonnou podmienkou vyživovacej povinnosti detí voči rodičom je potreba na strane rodičov. Ide o určitý kvalifikovaný osobný stav odkázanosti dotknutých osôb, ktorý si na základe svojich príjmov, či už dávok sociálnej pomoci, alebo zárobku, nie sú schopní zabezpečiť úhradu životných potrieb a tento stav si zároveň nevyhnutne a naliehavo vyžaduje riešenie v podobe výživného zo strany detí. Životné náklady rodičov treba individualizovať so zreteľom na pomery žiadateľa. Predmetom skúmania sú aj celkové majetkové pomery navrhovateľa, ktorý žiada výživné. Skutočnosť existencie potreby na strane navrhovateľa musí byť v konaní preukázaná. Dôkazné bremeno zaťažuje navrhovateľa.

27. Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že navrhovateľ v čase podania návrhu už bol poberateľom starobného dôchodku, ktorý mu bol od 1.1.2017 zvýšený na sumu 341,20 eura. V konaní nebolo preukázané tvrdenie povinnej, že by navrhovateľ vykonával podnikateľskú činnosť, z ktorej by mu plynul ďalší príjem. Z výpisu zo živnostenského registra Českej republiky, ktorý predložila povinná, bolo zistené, že navrhovateľ má prerušené prevádzkovanie živnosti od 31.12.2014 do 31.12.2030. Zo živnostenského registra Slovenskej republiky zverejneného na internete tiež vyplýva, že navrhovateľ ukončil podnikateľskú činnosť vo všetkých predmetoch podnikania ku dňu 1.4.2003. Pokiaľ ide o majetkové pomery navrhovateľa, v konaní nebolo sporné jeho tvrdenie, že nevlastní žiaden nehnuteľný majetok, či hnutel'ný majetok vyššej hodnoty.

28. Navrhovateľ však v konaní nijakým spôsobom nepreukázal a nepodložil svoje tvrdenia o tom, že je odkázaný na výživu povinnej, resp. svojich detí, nakoľko v konaní neboli preukázané nijaké výdavky navrhovateľa, ktorý súdu nepredložil nijaké listiny preukazujúce jeho tvrdenia a ani skutočnosť, že by tieto výdavky značne presahovali jeho príjem. Navrhovateľ bol pritom súdom vyzvaný na predloženie dôkazov preukazujúcich výšku pravidelne vynakladaných výdavkov na uspokojenie svojich potrieb vrátane nákladov na bývanie, zabezpečovanie a udržiavanie zdravotného stavu o pod. Na výzvu súdu navrhovateľ predložil len listinu zo dňa 17.2.2017 označenú ako „Prehlásenie“, ktorá mala byť spísaná O. O., bytom M. X I. E., ktorá osoba v predloženej listine potvrdzovala skutočnosť, že navrhovateľovi umožňuje nepravidelne užívať jeho byt nachádzajúci sa na Amurskej 5 v Košiciach. Súd predložený dôkaz síce nevykonal, keďže takéto vyjadrenie nebolo možné uznať ako svedeckú výpoveď, navyše podpis na listine nebol úradne overený. Hodno však uviesť, že osoba ktorá mala takéto prehlásenie urobiť v ňom neuviedla, že by za občasné, nepravidelné poskytovanie bývania poberala od navrhovateľa nejaké finančné prostriedky, pritom navrhovateľ tvrdil, že O. O. (za nepravidelné poskytovanie bývania) pravidelne mesačne uhrádza 100 až 150 eur. Takéto tvrdenie navrhovateľa súd nepovažoval za hodnoverné, a to aj v kontexte tvrdenia povinnej, že navrhovateľ už od roku 2002 žil so svojou terajšou manželkou A. I. v jej byte na ulici G. H. X I. E. a neskôr v byte na ulici Obchodná 14 v Košiciach, ktoré tvrdenie navrhovateľ nespochybnil.

29. Navrhovateľ tiež predložil lekárske potvrdenie svojho všeobecného lekára, ktoré však obsahovalo len všeobecné tvrdenia o zdravotnom stave navrhovateľa, ktoré lekárske potvrdenie bez predloženia aj odborných lekárske správ a dokladov o úhrade liekov, súd považoval za nedostatočné.

30. Navyše v priebehu konania vyšlo najavo, že navrhovateľ sa v konaní vedenom na Okresnom súde Košice II pod sp. zn. 20C/45/2010 v procesnom postavení žalobcu domáhal voči žalovanej Ing. Taťane Jurijevne Hercikovej, anr. 15.6.1962, vyporiadania členského podielu v SBD IV Košice. V uvedenom konaní súd rozsudkom zo dňa 2.10.2018, č. k. 20C/45/2010-322, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 19.5.2019, uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi – navrhovateľovi sumu 26.700 eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

31. Za toho skutkového stavu súd uzavrel, že návrhu navrhovateľa nemožno vyhovieť, keďže v konaní nebol preukázaný taký stav odkázanosti navrhovateľa, ktorý by si nevyhnutne vyžadoval riešenie v podobe výživného zo strany povinnej. Príjem navrhovateľa a jeho majetkové pomery nepochybne postačovali navrhovateľovi v rozhodnom období na zabezpečenie jeho primeraných životných potrieb. V konaní nebol ani preukázaný taký zdravotný stav navrhovateľa, s ktorým by sa spájali zvýšené výdavky.

32. Z hľadiska povinnou namietaného rozporu práva navrhovateľa na výživné s dobrými mravmi súd konštatuje, že z vykonaného dokazovania nevyplývajú žiadne skutočnosti, ktoré by takýto rozpor s dobrými mravmi zakladali. Tvrdenia navrhovateľa tak aj povinnej naznačujú, že navrhovateľ s povinnou navzájom nekomunikujú, že ich vzájomné vzťahy medzi nimi boli a sú narušené obojstranne, pričom ani navrhovateľ a ani odporkyňa tieto svoje tvrdenia žiadnym spôsobom nepreukázali.

33. Riadiac sa uvedenými úvahami súd návrh navrhovateľa ako nedôvodný zamietol v celom rozsahu.

34. Podľa § 52 Civilného mimosporového poriadku (ďalej len „CMP“), žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak.

35. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 52 CMP, podľa ktorého v konaní vo veciach výživného plnoletých osôb, žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, pričom neboli zistené žiadne právne významné okolnosti na postup podľa § 55 CMP, podľa ktorého súd môže náhradu trov konania priznať aj vtedy, ak je to s ohľadom na okolnosti prípadu spravodlivé.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Košice II písomne v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, uvedie sa spisová značka, ďalej sa uvedie proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie musí byť podpísané (§ 363 CSP) Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP). Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 CSP).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§365 ods. 3 CSP).

Ak povinný nespĺní povinnosť uloženú týmto rozsudkom, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.